

прѣбждваніето ми на островътъ. Трѣба да исповѣдамъ, че отъ нѣкое врѣме осѣщахъ чувство на религіознѣ самоотверженностъ и постоянство, които чудно укротявахъ злостраданіята ми. Чудяхъ ся даже и благославяхъ и благодаряхъ Бога, който обсипа мене недостойнаго съ толкозь срѣдства и толкозь утѣшенія въ срѣдъ толкозь лишенія.

ГЛАВА XXI.

Робинсонъ ся занимава съ цѣлебничество. Приготвя ся да обходи островътъ.

Много нѣща които бѣхъ прѣнеслъ отъ кораба, бѣхъ ся вече исхабили, или наближавахъ да ся свършатъ. Така мастилото ми наближаваше да ся свърши, което понаждано съ воджъ, бѣше пристигнало вече да не личи каквото пишъ съ него. Дрехытъ ми отъ день на день ставахъ по-окжсаны, истрыты и само нѣколко ризы ми оставахъ еще, които пазяхъ съ най-голѣмъ грыжъ; защото много пжтя топлината бѣше толкозь голѣма, щото всяка друга дреха не се търпеше. Поради нѣматъ топлинѣхъ сжшо